

DANIŞMEND GAZİ DESTANI

BİRİNCİ BÖLÜM

(13) Anlatan şöyle nakleder ve üstat şöyle hikâye eder: (14) Battal Gazi Destanı tamam olunca (15) Abdülvehhâb ve diğer gaziler dünyadan ahirete intikal ettiler. Malatya halkına [2b] (1) haber verildi, yas tuttular.

Ondan sonra Malatya ileri gelenleri (2) bir yere toplandı, söyledi: "Bu şehirde söz geçiren bir önder (3) kişi kalmadı." Hemen içlerinden birisi şöyle dedi: "Burada bir (4) önder kişi vardır. Adına Eyyüb bin Yunus derler, Muhammed'i ve evlâdını (5) sever, Müslüman kişidir."

Ondan sonra şöyle dediler: "Battal Gazi'nin (6) kızının oğlunu çağırınız, gelsin." Ayrıca Emir Ömer'in (7) bir oğlu vardı. Adına Sultan Turasanî derlerdi. (8) Bir de kızı vardı. Adına Nazîrülcemâl derlerdi. (9) Onu Ali bin Mızrab'a vermişlerdi. Onun bir oğlu dünyaya (10) geldi. Adını, Melik Ahmed koydular. Çok akıllı ve olgun çıktı. (11) Lâkabını Melik Dânişmend koydular. Melik Ahmed, gece ve gündüz Sultan (12) Turasan ile Çeharbağ derler, herkesçe bilinen meşhur bir yerdir, oraya gidip (13) silâhşorluk eğitimi yapardı.

Gece olunca Sultan (14) Turasan bağda kalır, Melik Ahmed şehre gelirdi. Sabaha (15) kadar ilim tahsil ederdi. Her bir ilim ilim içinde [3a] örtülüydü. (1) Ona yüz vermez yani anlayamazlardı. Hz. Muhammed (2) -sallallahu aleyhi ve sellem- rüyasında gelip ona ilim öğretirdi.

(3) Malatya halkı Eyyüb'e sordu: "Sultan Turasan (4) ile Melik Ahmed'i nerede arayalım?" dediler. Eyyüb şöyle dedi: "Sarayında (5) arayınız."

Süleyman bin Nu'mân derler idi, bir yiğit vardı. (6) Sultan Turasan ile Melik Ahmed'i çağırmaya gönderdiler.

(7) Süleyman yolda, hiç beklenmeyen bir anda Melik Ahmed ile Sultan Turasan'a rastladı. (8) Çeharbağ'dan geliyorlardı. Süleyman, karşılaşınca (9) selâm verdi. Melik Ahmed selâmı alıp: "Yâ Süleyman! Bizi (10) çağırmaya mı geldin?" dedi. Süleyman şöyle dedi: "Nereden bildiniz?" (11) Melik Ahmed söyledi: "Bu gece rüyamda iki cihan güneşi Hz. Muhammed Mustafâ'yı (12) gördüm. Bana şöyle dedi: 'Niçin savaşıyorsunuz?' Ben söyledim: 'Şehir halkı (13) bana yardım etmez.' dedim. Bunun üzerine Hz. Muhammed -sallallahu aleyhi (14) ve sellem- söyledi: 'Yarın size bir önder kişi rastlayacak. Adı (15) Süleyman'dır. Sizi şehre davet edecek. Gidin, sizin elinizden [3b] (1) çok işler meydana gelecek.' dedi. Ben söyledim: 'Ey atam!

Bana yardım ⁽²⁾ et.' dedim. Söyledi: 'Tanrı'nın yardımı sizinledir.' dedi. ⁽³⁾ O anda uykudan uyandım. Gördüm ki sabah olmuş, namazı ⁽⁴⁾ kıldım, yola çıktım. İşte size rastladım. Böylece Hazret-i ⁽⁵⁾ Muhammed'in mübarek sözü yerine geldi."

Bunun üzerine Sultan ⁽⁶⁾ Turasan da şöyle dedi: "Ben de bu gece dedem Seyyid Battal Gazi'yi ⁽⁷⁾ gördüm. Elini öpmeye vardım. Yüzünü benden çevirdi. ⁽⁸⁾ Ben söyledim 'Ey ceddin! Yalnızım, senin arkadaşlarından bana yardım edecek kimse kalmadı.' ⁽⁹⁾ dedim. Söyledi: 'Tanrı'nın inayeti sana yardım ⁽¹⁰⁾ eder.' dedi. Daha sonra söyledi: 'Yarın şehirden size bir kişi gelecek. ⁽¹¹⁾ Onun adına Süleyman bin Nu'mân derler.' dedi. 'Sabah olunca ⁽¹²⁾ sana rastladık.' dedi.

Sonra Süleyman bunları yanına aldı, ⁽¹³⁾ şehre geldiler. Recep ayının bir cuma günüydü. Hazret-i Resûl'ün ⁽¹⁴⁾ -sallallahu aleyhi ve sellem-hicretinden dört yüz altmış yıl geçmiş ⁽¹⁵⁾ idi. Şehre ulaştınca, gördüler ki şehir halkı bunları **[4a]** karşılamaya ⁽¹⁾ gelmiş. Sultan Turasan ile Melik Ahmed'in elini öptüler. ⁽²⁾ Ondan sonra Melik Ahmed minbere çıktı ve hutbe okudu. Namaz kıldılar, ⁽³⁾ dua ve sena ettiler.

Ondan sonra şehir halkı, Müslümanlar seslendiler: ⁽⁴⁾ "Ey Sultan Turasan ve Ey Melik Ahmed! İyi bilin ⁽⁵⁾ ki kâfirler bir araya gelip Müslümanları öldürürler. Mutlaka ⁽⁶⁾ siz de bir araya gelip kâfirleri Müslümanlar üzerinden ⁽⁷⁾ alınız."

Devamı için bk. Necati Demir, *Dânişmen Gazi Destanı*, Hece yay., Ankara 2006.